

РЕШЕНИЕ

№ 3752

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 10.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **2106** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 06-200/07.02.20г на П. С. Б., М. С. Б., П. С. П. и Н. И. Д. против Заповед № КД-14-22-222/11.02.14г на Началника на СГКК-С..

В жалбата се твърди, че жалбоподателите са узнали за обж. Заповед от връчено им на 03.02.20г съобщение по друго дело на АССГ/д.№ 12934/19г/, като не са участвали в адм.производство по издаване на обж. Заповед.Същата е издадена при липсата на правно основание, като се моли за отмяната й. З. в адм.производство [фирма] вече е обжалвал първоначалната КККР10г, по която само наследниците на П.Г./каквито са жалбоподателите/ са били вписани в КР като собственици на ПИ № 68134.8550.17, като жалбата му е била отхвърлена от Съда /отхвърлена е и последващата му молба за отмяна на влязлото в сила съд.решение/. При влязла в сила първоначална КККР10г дружеството е инициирало по-късно вписването си в КР като собственик на имота/на мястото на наследниците на Г./, което изменение в КР е станало именно с обж. Заповед/напълно неизвестна за заличените от КР наследници/.В съд.заседание адв. Б. като проц.представител на всички жалбоподатели поддържа жалбата, не претендира разноски.Прави възражение за прекомерност на адв.хонорари на ответника и на з.страна [фирма] . В писмени бележки се допълва, че [фирма] е вписан в КР на база нот.акт № 127/03г, който вече е бил разгледан от Съда при обжалване на първоначалната КККР10г и Съдът с влязло в сила решение /което има сила на присъдено нещо между страните/ е приел, че този титул не води до извод, че дружеството следва да е вписано в КР като собственик.

Ответникът Началник на СГКК-С. се представлява в съд.заседание от адв. В., която оспорва жалбата като недопустима, респ. неоснователна, моли за прекратяване на делото или отхвърлянето ѝ и за присъждане на разноски.Твърди, че от събраните доказателства е видно, че обж. Заповед е била съобщена редовно-чрез залепване на таблото, като в хода на адм.производство ответникът е изяснил всички релевантни факти/чл. 35 от АПК/.

Заинтересованата страна [фирма] /заявител в адм.производство/ се представлява от адв. Н.К., който в писмено становище оспорва жалбата като недопустима/депозирана след 14дневния срок за обжалване/, бланкетна / с непосочени конкретни пороци на обж. Заповед/, неоснователна и недоказана/жалбоподателите никога не са били собственици на имота и неправилно са били вписани в КР като такива въз основа на представените от тях документи за възстановяване на имота/, като моли за прекратяване на производството или евентуално за отхвърляне на жалбата, както и за присъждане на разноски. Прави се и възражение за изтекла в полза на дружеството придобивна давност /при добросъвестно владение в продължение на повече от 17 години и до момента, на валидно правно основание/.В писмени бележки отново се развиват подробни съображения защо наследниците изобщо не е следвало да бъдат вписвани като собственици в първоначалната КККР10г, което е отстранено посредством обж. Заповед.

Заинтересованите страни /останалите наследници на П.Г./- Й. Д. П., Д. Г. С., М. Г. Я., М. С. Н., О. С. Н., Г. М. И., П. Б. И., М. Б. И. и Н. П. Ч. не се явяват или представляват в съд.заседание и не изразяват становище по жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд/според местонахождението на имота/, от лица с активна проц.легитимация/заинтересовани лица по см. На § 1 т.13 от ДР на ЗКИР/, срещу инд.адм.акт по см. На АПК и ЗКИР, поради което следва да се разгледа по същество. По срочността на жалбата Съдът се е произнесъл с два нарочни съд.акта- на л.84 и л.124 от делото, въз основа на служебно събрани от Съда доказателства за съобщаването на обж. Заповед от страна на ответника и доказателствата от д.№ 12934/19г на АССГ/относно съобщаването от Съда на обж. Заповед на жалбоподателите, на 03.02.20г/. Съдът е приел, че настоящата жалба от 07.02.20г, при направено от Съда по д.12934/19г на АССГ/ на 03.02.20г връчване на жалбоподателите на съобщение с информация за съществуването на обж. Заповед, е е допустима за разглеждане.Обж. Заповед никога не е връчвана на жалбоподателите редовно / по разписаните в АПК/ГПК ред, съгл. ЗКИР/, като срокът за жалба никога не е започвал да тече за тях, респ. жалбата им не е просрочена и дори е депозирана в 14дневен срок от узнаване за съществуването на такава заповед/узнаването не е равносилно на редовно връчване-такова няма/.Съдът с акта си на л.124 е приел още,че жалбата е редовна/по възражението на з.страна [фирма]/, като съдържа искане до Съда/да се отмени заповедта/ и са посочени пороците на заповедта/издадена при липсата на фактическо и правно основание и при неучастие на вписаните към него момент в КР собственици на имота, заличени със заповедта/, а Съдът следи така или иначе служебно дали заповедта е нищожна и дали са спазени изискванията за законосъобразност по всички хипотези на чл. 146 от АПК/и при липсата на възражение от жалбоподателите и депозирана бланкетна жалба-каквато процесната не е/.С акта си на л.124 Съдът е указал на з.страна [фирма], че възражението за придобивна давност не се прави пред адм.съд, още по-малко в това производство,

както и че всички възражения за незаконосъобразно вписване на наследниците в първоначалната КKKP10г вече са били разгледани и отхвърлени с влязло в сила съд.решение/което има сила на присъдено нещо между страните и по това дело-същите страни са/.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Първоначалната КKKP е одобрена със Заповед № РД-18-61/27.09.10г на ИД на АГКК, като по нея в КР за собственици на ПИ № 68134.8550.17/с площ 341 кв.м., находящ се в [населено място], район К., кв.В., м.П./, са вписани наследниците на П.Г., на които е възстановен в стари реални граници /по реда на ЗСПЗЗ, с Решение № 3228/25.09.02г на ОСЗГ, влязло в сила на 13.12.02г и Решение № 3228/05.03.07г, влязло в сила на 16.04.07г/ - имот в строителните граници на кв.В., представляващ имот № 289017 / с пл.№ 264, клист № 299 по КП 54г/, с площ 0.340дк /от всичките 1474 кв.м. на пл.№ 264/. [фирма] е обжалвало първоначалната КKKP10г, като претендира то да бъде вписано като собственик на имота на база представян нот.акт № 127/03г. С влязло в сила Решение на АССГ по д.9748/10г /потвърдено с Решение на ВАС по д.№ 11210/08.12.11г/, жалбата на дружеството е отхвърлена, т.е. първоначалната КKKP10г влиза в зак.сила, като Съд е разгледал законосъобразността на вписването в КР на наследниците като собственици, респ. Съд е разгледал и преценил титулите на наследниците и на дружеството.Дружеството е поискало отмяна на влязлото в сила съд.решение /позовавайки се на влязло в сила на 29.12.11г Решение на СРС по д.№ 23851/07г с което е отхвърлен иск по чл. 108 от ЗС на наследниците срещу дружеството/, като молбата за отмяна на дружеството е отхвърлена с Решение на 5чл. състав на ВАС по д.№ 6582/12г.

Начало на процесното адм.производство/по издаване на обж. Заповед/ е започнало по заявление вх.№ 99-73831/17.12.13г на [фирма], с искане за изменение на КР относно имота/дружеството да бъде вписано като собственик, на основание същия конст.нот.акт № 127/03г/. Видно от него/л.130/, дружеството е признато за собственик въз основа на писмени документи на имот с пл.№ 1099 с площ 7600кв.м. по скица, или 8000кв.м. по АДС96г, извън регулация, к.л. 299, нанесен в КП през 1998г. Видно от скица-извадка от 01.02.17г от КKKP10г/л.132/, този имот представлява ПИ № 68134.8550.5340 с площ 7872кв.м. по КKKP.

Началникът на СГКК-С. е издал обж. Заповед № КД-14-22-222/11.02.14г, като на осн. чл. 51 ал.1 и чл.11 ал.1 от ЗКИР вр. чл. 57 т.8 от Наредба № 3/05г - заличава от КР наследниците и на тяхно място като собственик на имота вписва дружеството / има отразена в заповедта констатация, че е налице конкуренция на права между собственици/. В адм.производство наследниците/т.е. вписаните собственици към него момент/, не са взели участие и не са узнали по никакъв начин за провеждането му. В заповедта е посочено, че се връчва по реда на ГПК, като от 18.06.14г до 03.07.14г на таблото в приемната на АГКК е залепено съобщение за издадената заповед. В приложена по делото скица-извадка от КKKP от 03.07.14г/л.24/ е отразено, че има влязла в сила Заповед № КД-14-22-222/11.02.14г за изменение на КKKP10г.Представени са от ответника доказателствата за неуспешно двукратно съобщаване на заповедта- на само трима от наследниците /съобщенията до трима от наследниците са изпращани на адрес-гр.С., [улица], стая 354, като не става ясно чий е този адрес/.Видно от направените от Съда справки, настоящите и постоянни адреси на тези трима наследници/които са и жалбоподатели по това дело/, не са в [населено място], [улица], стая 354. Останалите наследници изобщо не са уведомявани/на

какъвто и да е адрес/. Четиримата жалбоподатели по това дело са получили на 03.02.20г призовки по д.№ 12934/19г на АССГ, с които им се указва да изпраща скица-извадка от КККР от 23.06.15г/л.84-89/. В нея е посочено, че действаща КККР за имота е съгл. Заповед № КД-14-22-222/11.02.14г за изменение на КККР10г.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от комп.орган, съгл. правомощията му по закон-ЗКИР, и предвид местоположението на имота.Заповедта е издадена в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл. 59 от АПК и по спец.ЗКИР.

Заповедта обаче е проц. и мат.незаконосъобразна, както и противоречаща с целта на закона, по следните съображения:

На първо място, при наличие на влязло в сила съд.решение относно първоначалната КККР10г, респ. относно законосъобразното вписване само на наследниците като собственици /което решение има сила на присъдено нещо между същите страни/ , както и влязло в сила съд.решение /на 5чл.състав на ВАС/ , взело предвид резултата от съд.спор пред СРС между същите страни по чл. 108 от ЗС, то обж. Заповед е постановена в нарушение на влезли в сила съд.актове/съгл. които въз основа на представените титули- като собственици в КР следва да са вписани само наследниците, но не и дружеството/, което я прави мат.незаконосъобразна/най-малкото/.

На второ място, до тази мат.незаконосъобразност се е стигнало, тъй като ответникът е допуснал съществени проц.нарушения- не е изяснил относимите факти/чл. 35 от АПК/, а до това се е стигнало, тъй като в адм. производство не са взели участие вписаните в КР собственици-з.страни по см. на ЗКИР, които задължително следва да участват /т.е. нарушение на чл. 26 от АПК вр. § 1 т.13 от ДР на ЗКИР/.

На трето място, мат.законосъобразност на заповедта се проверява към момента на издаването ѝ, съгл. чл. 142 ал.1 от АПК. Заповедта е издадена на 11.02.14г, като към тази дата ЗКИР действа в редакция съгл. ДВ бр.109/13г. Заповедта е издадена на осн.чл. 51 ал.1 от ЗКИР /в относимата редакция/: “Кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние въз основа на информацията, получена по реда на чл. 52 и чл. 86, ал. 1, както и от геодезически измервания”. Не са били налице обаче нито хипотезата на чл. 52, нито на чл. 86 ал.1, което води до извод, че заповедта е издадена на неотнормено правно основание и на несъществуващо и непосочено фактическо основание. Заповедта е издадена и на осн. вече отменената Наредба № 3/05г, която в относимата редакция на чл. 57 т.8 гласи: “Поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри се състои в отразяване на настъпилите изменения при промяна на данните за правото на собственост и другите вещни права и за носителите им”. И нормата от ЗКИР, и нормата от Наредбата, посочени като правни основания за издаване на заповедта, визират настъпили изменения след одобряване на първоначалната КККР, каквито изменения в случая няма/фактите са същите като при одобряване на КККР10г и като при постановяване на съд.решения/.

На четвърто място, заповедта не е съобщена по реда на ГПК, но съобщаването ѝ не е въпрос на нейната законосъобразност, като нередовното съобщаване рефлектира единствено върху допустимостта на жалбата до съда/както е в случая/.

При този изход на спора/уважаване на жалбата/, на жалбоподателите се дължат разноски, но те не претендират такива.

Водим от горното и на осн. чл. 171 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № КД-14-22-222/11.02.14г на Началника на СГКК-С., по жалба вх.№ 06-200/07.02.20г на П. С. Б., М. С. Б., П. С. П. и Н. И. Д., всички от [населено място].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с кас.жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: